

Nr 155.

Av herr **Karlsson** i Grängesberg m. fl., *angående befrielse för mindre bemedlade uppfinnare från erläggande av vissa patentavgifter.*

För mindre bemedlade uppfinnare, som måste söka patent för att få sina uppfinningar lagligen skyddade, ställa sig omkostnaderna härför mycket betungande och detta gör det i många fall omöjligt för dem att uttaga patent, trots att de gjorda uppfinningarna kunna vara verkligt värdefulla.

Redan på 1890-talet hade dåvarande överingenjören och tekniska chefen i kungl. patentbyrån, S. A. Andréé, blicken riktad på detta förhållande och skrev därom en artikel under rubriken »Penningens inflytande på de uppfinnande klassernas gruppering», ur vilken följande må anföras:

»— — — När däremot fråga blir om patenteringen, ställer sig saken helt annorlunda. Ty då kan den fattiga uppfinnaren icke längre hjälpa sig fram genom eget arbete, utan måste ovillkorligen hava kontanta penningar, och svårigheten för honom att anskaffa dessa är vanligen mycket stor. Han kan visserligen försöka att få penningar genom att sälja en del av uppfinningen, innan den är patenterad, men då måste han ofta för att få 100 kr. släppa till 1,000 kr. av uppfinningens värde och dessutom riskera, att uppfinningen frántages honom. Om han åter vill försöka att av egna medel bestrida kostnaderna, måste han kanske i årtal uppskjuta patenteringen och under denna tid underkasta sig ganska stora försakelser för att kunna sammanspara en så stor summa, som för patenteringen erfordras. Ju mera förtänksam arbetaren är, desto tydligare inser han detta, och under det idén till uppfinningen endast långsamt arbetar sig fram i hans hjärna, står tanken på de kommande ekonomiska svårigheterna redan från början klar för honom och hindrar honom från att med samma tro och kraft fullfölja sin idé, som om han visste sig säker på att kunna till billigt pris erhålla patentskydd.

Det kan väl därför icke betvivlas, att den nyss påpekade omständigheten verkar avskräckande på arbetarkåren och i brodden kväver många nyttiga uppfinningar, varförutom den trycker på själva lusten att göra uppfinningar. Det är omöjligt att säga i vilken grad detta sker, men i varje fall är det tydligen till väsentlig skada för vår industri, att kostnaderna för ett patents erhållande fortfarande äro så höga, att de i och för sig äro tillräckliga att hindra uppfinningars patentering och förlama uppfinningsandan hos en så stor och viktig uppfinnande klass som industriarbetarna.»

Vad Andréé sålunda anförde äger alltjämt giltighet och det så mycket mer som sedan dess kostnaden för patentuttagning väsentligt ökats.

Genom det av Svenska uppfinnareföreningen inrättade, av statsmakterna och enskilda understödda Uppfinnarekontoret få visserligen fattiga och medellösa uppfinnare för en billig kostnad en god hjälp med undersökningar

och förarbeten vid sökande av patent. Men mången gång mäktar den fattige uppfinnaren ändock ej ansöka om patent, enär han saknar medel till erläggande av patentansökningsavgiften till kungl. patent- och registreringsverket.

På grund av dessa förhållanden hava säkerligen många goda uppfinningar förkvävts och mången fattig uppfinnare avstängts från möjligheten till att ekonomiskt utnyttja de vunna resultatena av sin kanske årslånga och trägna uppfinnareverksamhet.

I vissa andra länder få de fattiga uppfinnarna ett bättre stöd från statsmakternas sida än vad fallet är här i landet. Sålunda ger exempelvis den danska patentlagen möjlighet till befrielse från erläggande av patentavgifterna, då de sökande äro mindre bemedlade. I en av danska inrikesministeriet den 25 maj 1899 utfärdad kungörelse angående ansökning om patent är bestämt, att med ansökningen skall medfölja den föreskrivna avgiften »eller Attest for, att ansøgeren ikke uden att berøve sig selv Midlerne til sin eller sin Families Underhold vil kunne udrede denne Afgift. Saafremt saadan Attest er afgivet av private Personer, maa disses Troværdighed være bevidnet af Øvrigheden». Då ett dylikt intyg kan företes, befrias patentsökaren från ansökningsavgiften, eventuellt även från den utfärdningsavgift, som skall erläggas, sedan ansökningen granskats och godkänts.

Det skulle för mindre bemedlade uppfinnare vara ett uppmuntrande stöd av största betydelse, om även här i landet gjordes en dylik eftergift beträffande erläggande av patentansöknings- och utfärdningsavgifterna.

En sådan åtgärd skulle vara till gagn icke endast för dem det närmast gäller utan i stort sett även för staten i sin helhet, då denna i sista hand skörddar frukter av den svenska uppfinnareverksamheten.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till regeringen hemställa om utredning och framläggande av förslag om befrielse för mindre bemedlade uppfinnare från erläggande av ansöknings- och utfärdningsavgifterna vid sökande och erhållande av patent.

Stockholm den 17 januari 1936.

Verner Karlsson.

Bernh. Eriksson,
Falun.

Ernst Åqvist.

Erik Nylander.

Jones Erik Andersson
i Ovanmyra.